

KOLOZSVÁRI SZINHÁZI KÖZLÖNY.

Kolozsvártt, mart. 21. 1860.

NAPILAP.

107-ik szám.

Előfizetési ár:
(Február 16-tól, a szimidény végéig.)
Helyben házhoz hordva 1 frt. 30 kr.
Vidékre postán küldve 1 „ 50 „ osztr. ért.

Mindennemű hirdetések elfogadtatnak: kétszer
hasábozott sorért 5 ujkr., ismétléseknél 3
ujkr.
Kincstári díj minden hirdetéstől 30 ujkr.

Hogy fogták hájdonában az ellenséget?

Történeti-komórész. Papp Miklóstól.

(Folytatás.)

„Tudom a szándékát veletek is a hitetlennek,
— szólt keserű hangon Benedek, — azt akarja,
hogy egyszerre váltsátok ki magatokat, — hej
ha én a ti helyetekbe lennék, tudnám én hogyan
kellene szabadulni innét egy árva para nélkül is!”

A legöregebb fogoly Manoli oda csuszott
a beszélő lábaihoz, s egy sovár tekintetet vetett
fel hozzá, mintha kérte volna: beszélj beszélj
odább, nevezd meg nekünk is azt az utat!”

Benedeknek pedig volt annyi esze, hogy
nem szollott semmit, okos furfangos ember volt,
tudta ő mit cselekszik!

Másnap az öreg török titokban, hogy ne
lássák még társai is egy szép gyűrűt adott neki, nem
kivánt egyebet érte, csak egy kevés jó tanácsot.

„Nagy dolgot kivántak tőlem, de ha ígértek,
hogy engem is ki fogtok szabadítani körmei közül,
megmondom, miként lehetek szabadok.”

Mit nem ígértek volna meg azok a szegény
elkényszeredett emberek!

„Halljátok tehát, — de előbb hallgatódzék
valaki közületek az ajtónál, nehogy valaki meg-
halja, mert akkor aztán örökre végtünk van!”

Besir oda tartá füleit a kulcs-lyukhoz, da-
rabilag hallgatódzott, azután intett Benedeknek,
hogy beszélhet, mert nem hallja senki, az ő a
legkülső ajtónál áll.

„Hát én ugy gondoltam, hogy közületek
egyik felkéredzik a vár-urhoz, s ott azt fogja
mondani nevetekben, hogy ti mindnyájon le akar-
játok fizetni a váltság díjt, de valamelyitöket en-
gedje el a pénz után.”

„De hátha nem ereszt ki egyikünket sem?”
Kérdé Manoli.

„Ígérjetek még többet, mint a mennyit ő
kiván, s bizonyosan az egyik szabadon lesz bo-
csájtva, — az pedig a viláért sem fog pénz
után járkálni, hanem megy egyenesen a bu-
dai basához, s annak elbeszéli helyzetünket s
könyörögni fog nevünkben, hogy szabadítson
innét ki bennünket.”

„De hát hogyan történhetik meg az, hiszen
őrség van itt a várban.”

„Nem tesz semmit, ha a basa néhány jó
válogatott vitézt küld éjjel, szépen kötelekkel fel-
huzzuk be a várba, mikor aztán fent lesznek,
oda vezetem a Balassa szobájába, álmába meg-
lepjük, s megöljük, az őrséget szintén hatalmunk-
ba ejtjük, s a várat átadjuk a hatalmas basának.”

„Nem egészen jól gondoltad meg fiam a
dolgot, — szólt Manoli, — hát ki fogja felhuzni
éjnek idején a nagyvezér embereit? — hisz mi
bé leszünk akkor is csukva.”

„Gondoskodtam én arról is, csak egy parányi
kis baj van még, azon pedig ti tudom, hogy se-
gíthettek.”

„Beszélj, a mit mi megtehetünk, bizonyyára
megteszünk.”

„Az örök között van egy vén cseh, sokat szenvedett már ő is Balassától, ezt az embert könnyen meg tudnám vesztegetni, ha olyan mértékben volna pénzem s drágaságom, mint a hogy nincs. Mikor az ételt behozná, félre hívnam egy szóra, ti addig elbuvnátok valamelyik szögletbes én szépen elvégezném vele a dolgot, hogy éjjelre kibocsájtana, akkor pedig a miénk lenne a világ! Attól az embertől nincs mit féljünk, ha aranyat lát, eladja apját, anyját, egy vékony ezüst láncz-czal meg lehet venni a lelkét is!“ (Folyt. köv.)

III.

Décsi fecsegések

ezen csám alatt:

Comedia és Tragoedia

albeszéli: **Dás Feri.**

A jelen böjti időszak alatti napi események kis városi életünkben, mind e rovatba jöhetnek.

A mult szombaton a helybeli lótenyésztő intézet udvarán rögtönzött lovardába — miután a lovak kifáradtak, emberek tánczoltak, és pedig: két cseh a Neumetsek társulata tagjai a csárdást járták, magyar nép ruhában; — a csárdást — és miért ne? most már az ily mulatságnak is csak úgy van kelete, ha nemzeties színezetű, — ott tánczoltak, a hol a lovak — porondba — és így lett érdekes a comedia!

A mult napokba, egy román bé ment a szivaros boltba, az ajtót becsukta, elővett egy vas fontost, s azzal a vén szivaráros zsidót fejbe dobva cüssáját kirabolta, s azonnal elillant; a zsidó elájult, s midőn eszméletre hozták a pénztárt üresen találta, ah! szomorú romános történet! tragoedia!

Lindner ur a mult héten két izben lég-gömböket bocsáta, — a piaczi nép ingyen bámulta, — mint mondják: legegyszerűbben felment a légbe, mely nemzeti színre volt festve, — a nagy távolság miatt egyszer csak a fellegek közt eltűnt és senki se látta hova esett le, mire egy román felekezeti így kiálta fel elragadtatással, comedia! fere gye bány, magyarul ingyen comedia!

Egy asszony nem régiben három gyermeket szült, egy nagy urat akart meghívni keresztapának, de az hirtelen elutaza, — népesedési történetünkbe nevezetes esemény, s mivel szegény embernek a mostani világban egy gyermek is sok, hát még — 3 egyszerre: szomorú történet tragoedia!

Még mult levelemben kifecegettem, hogy jelen fecsegésem hogy czimezem: — pedig ez események csak azután történtek, melyeket most tragodiának és comediának nevezek, — még sok mindent sorozhatnék e rovatba, mert vig és szomorú események most nálunk is oly gyorsan következnek az élet színpadján, mint a deszkákon, a festett vásznu állványon.

Bolond comedia.

Sok évvel ez előtt történt
A bolond comédia,
A mit játszott Nagy-Enyeden
Tháliának két fia.

Don Carlos volt kihirdetve
Jó nagyságu színlapon,
Először adatott e mű
E vidéki színpadon.

Nem volt akkor még a binén
Jó, kényelmes öltöző,
Hon costumirozta magát
A színész és színésznő.

Celesztin otthon vette fel
A trikót és gyik-lesőt,
Hogy jobban személyesítse
A spanyol követelőt.

Nagy sötétség volt oda kün
Eső csak úgy csoroga,
Gyalog ki nem indulhatott
Tháliának hős fia.

A játék kezdendő vala,
Mert az idő hét óra,
Rá bízták — hogy utána menjen
Gilyénre — a sugóra.

Erős emberke volt Gilyén,
Czelesztin sugár legény,
Ajánkozott, hogy elviszi,
Vállára felemelvén.

Tudjuk, hogy fiakker nem volt
Az enyedi piacson,
Mégörvendett Don Carlosunk
A kedves ajánlaton.

Felkapaszkodott, és mentek —
De Gilyén elcsuszamla,
Celesztin a sárba esett
Trikója kiszakada.

Méregbe jött, káromkodott,
Fogait csikorgatá,
Kirántotta gyiklősjét,
És Gilyént általszúrta.

Halált színelte öszverogyott,
Tán meghalt? szegény Gilyén!
Csak a köpenye lyukadott ki
Ő erős derék legény.

De megijedt ám Celesztin
Ott hagyta áldozatát,
Sinházba ért, csak megmosdott,
S elkezdé a rolléját;

Celesztin ur! Celesztin ur!
 Trikója kiszakadott,
 Az ármányos Gilyén sugá
 Szájába e szavakat.

A sugójukra tekintett
 S hogy Gilényt meglátta ott,
 Zavarba jött, után mondá
 „Trikója kiszakadott.“

A publicum hahotázott,
 Celesztin elsárgula,
 A sörnyü boszura gondolt,
 És sorsán megnyugoda.

De megtanulta ám mindég
 Könyv nélkül a rolléját,
 Nem is játszott soha többé
 Ily bolond comediát.

Pataki Ferencz,

T Á R C Z A

Bel és külföldi vegyes hírek.

□ A vasárnap rendezett hangverseny — ha jól értesültünk — nemzeti színházunk alapítókéjét 57 forinttal növelé.

□ A mult szombatra hirdetett „Eugenoták“ című dalmi előadása közbe jött akadályok miatt elmaradván, a legközelebbi szombaton fog színpadra kerülni, Gocs Ede jutalmára.

□ Két fiatal költőnk Schiller összes költeményeit készül magyarra lefordítani. A fordítás már munkában van; ohajtjuk, hogy e nehéz munkát siker koronázza.

□ Kifütyöltetni mostonáig a színészek előjogai közé tartozott, de hogy a közönség is kifütyöltessék a színészek által, ez egészen új találmány, mely ha elegendőképp elterjedt, még utánzásra foghat találni. Egy berlini működvelő színházban nem rég a nyomoruságosan kiállított színpadi hősök, közöttük támadt viszálykodás miatt rosz, a jelen volt közönség azonban annál vidorabb hangulatban volt. A nézők csufolkodtak, a színészek csendet követeltek, mire a közönség még inkább csufondárkodott. Erre az első hős türelmét veszté, a lámpák elé lépett, és úgy fütyölt mint egy juhászbojtár; a közönség viszont fütyölt. Ez a többi színészeket is felbőszíté, színészek, lámpagyújtogatók, sugók, házmester — meg maguk a színház tulajdonosai is, nejeikkel s gyermekeikkel a színpadra rohantak és az egész had oly borzasztó fütytyben tört ki, hogy a megfélemlert közönség czélszerűbbnek látta a termet mielőbb elhagyni.

□ A Gross Károly által szerkesztett és kiadott „Pannonia“ című folyóirat első füzeté megjelent. Tartalma részint eredeti, részint fordított dolgozatokból áll. Az elsőkhöz a lelkesen írt programmon kívül tartoznak: Sternberger három sonettje „Kazinczyhoz“; a magyar színészet ismertetése 1790-ig, Czeke Sándortól; a leánykérés ismertetése Magyarországon, Brody Zsigmondtól, ezenkívül a tárczában, újabban megjelent magyar munkák s egy, Lisznyairól szóló német itészeti czikk. Fordított dolgozatok: Jókai

és Balázs Sándor egy-egy beszélye (az első Brody Zsigmondtól, az utóbbi Braun Józseftől; Arany János három költeménye u. m. a. „Szilveszter-é“ (Dux Adóltól); „Ágnes asszony“ (Braun Józseftől); „Fiamhoz“ (Straszmann Móricztól.) — A fordított művek alatt az eredeti szerzők rövid életrajza és irodalmi működése is ismertetve van. A „Pannonia“ ez év folytán tíz füzetben fog megjelenni. Előfizetési ára egész évre 5 ft, helyben 4 ft. Ohajtandó volna, hogy e hazánk ismertetésére czélzó életrevaló német folyóirat minél nagyobb körben olvastatnék.

Színházi krónika.

Hétfőn, mártius 19-én. Réthy Mihály és fia második felléptéül „A szép Jahász.“ Színi népszínműve. Felettebb sajnáljuk, hogy vendégünket a „Vén bakacsos“ szerzőjének e leggyöngébb darabjában láttuk másodsor, — e választást azonban kimentti talán azon körülmény, hogy jóformán nincs más népszínművünk, melyben a kis „Urambátyámmal“ egyszerre léphetett volna fel. Réthy — Bálint bácsiból a lehető legeredetibb alakot csinált, a nélkül hogy legkevébé is tulásba ment volna át. A mi „Urambátyám“-at illeti ő ma is érdemesíté magát a közönség zajos tapsai, s számos kihívásaira. A talában véve az előadást, nem sorozhatjuk a sikerültek közé.

Igazítás. A mult számunk színházi krónikájából kimaradt e sor: Friczit Bokor jó felfogással játszá.

NYILVÁNOSÍTÁS.

M. J.-nak „Egy hölgyhez“ című költeménye nem közölhető. Gyarmati Miklós ur hívóatára kijelentjük, hogy lapunk 96-ik számában „Kalotaszeginek“ ugy szintén a 106-ik számában a „Gy. M.“-nak küldött üzenetünk nem őt illette. T. Veress Károly urnak Bórdán. A mai postával az ön részére egy teljes számú példányt jadtítottunk el.

Hirdetés.

Eladó épülethez használható száraz egy és két czolós vastagságu deszka, lécz és zsendely kapható. Értekezhetni lehet felőlek a tulajdonossal, külső-monostor-utcza 59-dik szám alatt. (4—6)

Felelős a szerkesztésért és kiadó HAVI MIHÁLY.

Aranyvári Emilia k. a. és Montella ur mint vendégek, — Kohu Fáni, és Farkas Mari,
mint szerződött tagok

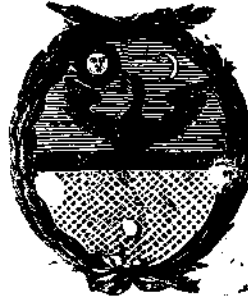
Bérlet

szület.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Felsőbb

engedélyvel.

Kolozsvártt, ma, szerdán, martius 21-kén, 1860.

A fennálló országos szini választmány pártfogása és HAVI MIHALY igazgatása alatti
dalszintársaság által adatik:

ESMERALDA.

Nagy ballett 5 felvonásban, szerzette Perro, zenéjét Pugni.

Személyzet:

Phebo	Kohu Fáni.	Clopin, cigány vajda	Havi.
Claude Frello	Jekelfalussy.	1 tiszt	Gerecs.
Esmeralda	Aranyváry Em.	2 	Tótfalusi.
Fior d' Alice	Farkas M.	1 	Barta.
Testvére	Májer L.	2 biró	Palatkai.
Barátnéja	Cser J.	Crollo	Alajos.
Gringoir	Montella.	Peppo	Szűcs.
Quasimodo	Mocsári.	Tisztek katonák, cigányok, népség. Történethely Páris	

Előfordulandó tánczok az 1-ső felvonásban:

1. **Ballabile**, előadja Farkas Mari és Májer L. k. a.
2. **Enyelgő**, kettős, Aranyvári k. a. és Montella ur által.
3. **Galoppe**, az egész tánczkar által.

3-ik felvonásban:

6. **Polka**, előadja Farkas M. és Májer L. k. a.
7. **Komoly kettős**, Aranyvári k. a. és Montella ur által.

2-ik felvonásban:

4. **Magántáncz**, Aranyvári k. a. által.
5. **Tánczleczke**, Aranyvári k. a. és Montella ur által.

5-ik felvonásban:

8. **Bachanale**, előadva az egész személyzet által.

Aranyvári E. k. a. és Montella ur mint vendégek ma másodsor, — Kohu F. és Farkas M. mint szerződött tagok, ma először lépnek föl.

Kéretnek a t. cz. uraságok déli 12 óráig helyeik iránt rendelkezni.

Helyek ára: Felső páholy **2 ft. 10 kr.** Közép páholy **3 ft. 15 kr.** Alsó páholy **2 ft. 63 kr.** Zártszék **70 kr.** Földszint **42 kr.** Altiszti jegy **21 kr.**
Karzat **18 kr.** osztr. ért.

Kezdeté **7 órakor**, vége **9-után.**

 A tegnapi kiváltott jegyek ma érvényesek.

A rom. kath. lyceum bethivel.